

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeş-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Negocierile climatice internaționale – arta diplomației climatice

Curs 2

Prof.univ.dr. Melania-Gabriela Ciot

Professor Jean Monnet

Chair Green Deal and European Negotiations

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

GREEN DEAL AND EUROPEAN NEGOTIATIONS GREDen

JEAN MONNET CHAIR

Professor Dr. Melania-Gabriela Ciot

PROJECT ID: 101126710-GREDEN-ERASMUS-JMO-2023-HEI-TCH-RSCH

1 October 2023 – 30 September 2026

CONTACT US

projectgreden@gmail.com

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Jean Monnet Chair - Green Deal and European Negotiations

18 aprecieri • 33 urmăritori

Jean Monnet Chair Project
Professor Dr. Melania-Gabriela Ciot
Co-funded by the European Union

Mesaj

Îți place

Postări

Despre

Fotografii

Menționări

Detalii

i **Pagină** · Site web educațional

★ **Neevaluat(ă)** (0 recenzii)

... Vezi secțiunea Despre a lui Jean

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeş-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Cuprins:

- (1) Criza climatică
- (2) 30 de ani de negocieri climatice internaționale – perspectiva istorică
- (3) Evoluția discursului și a politicilor în domeniul climei
- (4) Viitorul negocierilor climatice internaționale

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

(1) Criza climatică

Negocierile climatice sunt văzute ca un joc sumă zero, în care contează doar distribuția costurilor pentru reducerea emisiilor la nivel național. Această gândire poate explica de ce negocierile climatice au devenit mai aspre și un acord cuprinzător obligatoriu din punct de vedere juridic pare din ce în ce mai imposibil de ajuns.

Există puține dovezi că negocierile internaționale au o mare influență asupra a ceea ce fac țările de fapt pe plan intern.

În special în ultimii doi ani, s-au desfășurat evenimente importante legate ale politicii climatice, care nu au nicio legătură directă cu dinamica negocierilor internaționale climatice. Este nevoie de mai multă atenție pentru a înțelege modul în care cadrele morale motivează politicile la nivel intern și modul în care acestea interacționează cu ceea ce se întâmplă la nivel internațional.

Considerarea raportului **cost-beneficiu** s-au schimbat pe măsură ce țările se confruntă cu costurile economice și umane ale crizei climatice și dimensiunea generatională intră în atenție.

- Încălzirea globală și-a continuat traiectoria necruțătoare în ultimii ani. Organizația Meteorologică Mondială a stabilit temperatura medie globală în 2021 la $1,11 \pm 0,13$ °C peste media 1850-1900 (OMM, 2022). Media globală ascunde însă mari diferențe regionale.
- Evenimentele meteorologice extreme și-au continuat devastarea record-ului în 2022 și 2023.
  - *Valurile de căldură au lovit Europa de Vest, America de Nord și Asia, alimentând incendii dezastruoase în Spania și Franța și stabilind noi recorduri naționale de temperatură în multe țări. Atât Arctica, cât și Antarctica au avut temperaturi extreme, mult peste normal și au accelerat pierderea gheții. La sfârșitul lunii august 2022, mari părți ale Chinei s-au înăbușit mai întâi sub un alt val de căldură record, urmat mai târziu de ploi torențiale. Ploile abundente musonice au inundat 1/3 din Pakistan și le-au costat viața a peste 1100 de oameni și milioane de case. În octombrie, uraganul Ian din Florida a provocat cele mai scumpe inundații din istoria SUA. Anul 2023 a început cu inundații devastatoare în California și temperaturi record în ianuarie în Europa. Între timp, emisiile globale de CO₂ au atins cel mai înalt nivel de până acum, recuperându-se rapid după o scădere în timpul pandemiei de COVID.*
- Un raport al ONU publicat în octombrie 2022 a constatat că „nu există nicio cale credibilă” pentru a menține încălzirea sub 1,5°C, pragul de știință spunând că umanitatea nu ar trebui să încalce și obiectivul convenit în Acordul de la Paris. Politicile actuale presupun o creștere a temperaturii de ordinul a 2,8°C.

Pe fondul crizei climatice care se desfășoară, negocierile internaționale climatice sunt extrem de frustrante de urmat pentru oricine este preocupat de viitorul planetei.

Procesul de urmărire a Acordului de la Paris privind clima din 2015 este blocat în politicile de putere aspra în ceea ce privește alocarea responsabilității și a culpei pentru contribuțiile istorice, pentru dependența continuă de extinderea combustibililor fosili și pentru nerespectarea angajamentelor financiare.

Noua icoană a mișcării de tineret, Greta Thunberg, a numit COP26 un club „blahblahblah” și a omis „greenwashing” COP27 (Dickie, 2022). La suprafață, această evaluare este greu de respins.

Ultimele două conferințe ale părților la Convenția ONU privind schimbările climatice din 2021 și 2022 au venit după pandemia de COVID și au avut sarcina de a analiza succesul în atingerea obiectivului de la Paris și de a consolida angajamentele naționale.

Participanții nu au adoptat angajamente consolidate pentru a aborda perioada critică dintre acum și 2030, necesară pentru a menține posibil un plafon de încălzire de 1,5 °C.

COP27 de la Sharm-El-Sheik în noiembrie 2022 a reușit o victorie istorică, chiar dacă deocamdată doar simbolică, pentru susținătorii justiției climatice, prin înființarea unui fond pentru pierderi și daune.

Negocierile internaționale privind clima trebuie privite pe fundalul unor tendințe geopolitice și globale mai ample și al punctelor de cotitură politice naționale.

Multilateralismul se confruntă deja cu provocări serioase înainte ca Rusia să invadeze Ucraina pe 24 februarie 2022 (Nye, 2017; Kornprobst & Paul, 2021; Low, 2022).

Scăderea încrederii în soluțiile multilaterale lasă conducerea unilaterală pentru combaterea schimbărilor climatice ca singura speranță. O serie de evenimente politice fără legătură și rezultatele alegerilor din țări cheie sugerează că un punct de cotitură ar putea fi aici.

Lumea s-a confruntat cu conflicte comerciale tot mai mari, creșterea naționalismului populist, declinul democrațiilor liberale și întărirea autoritarismului în multe părți ale lumii.

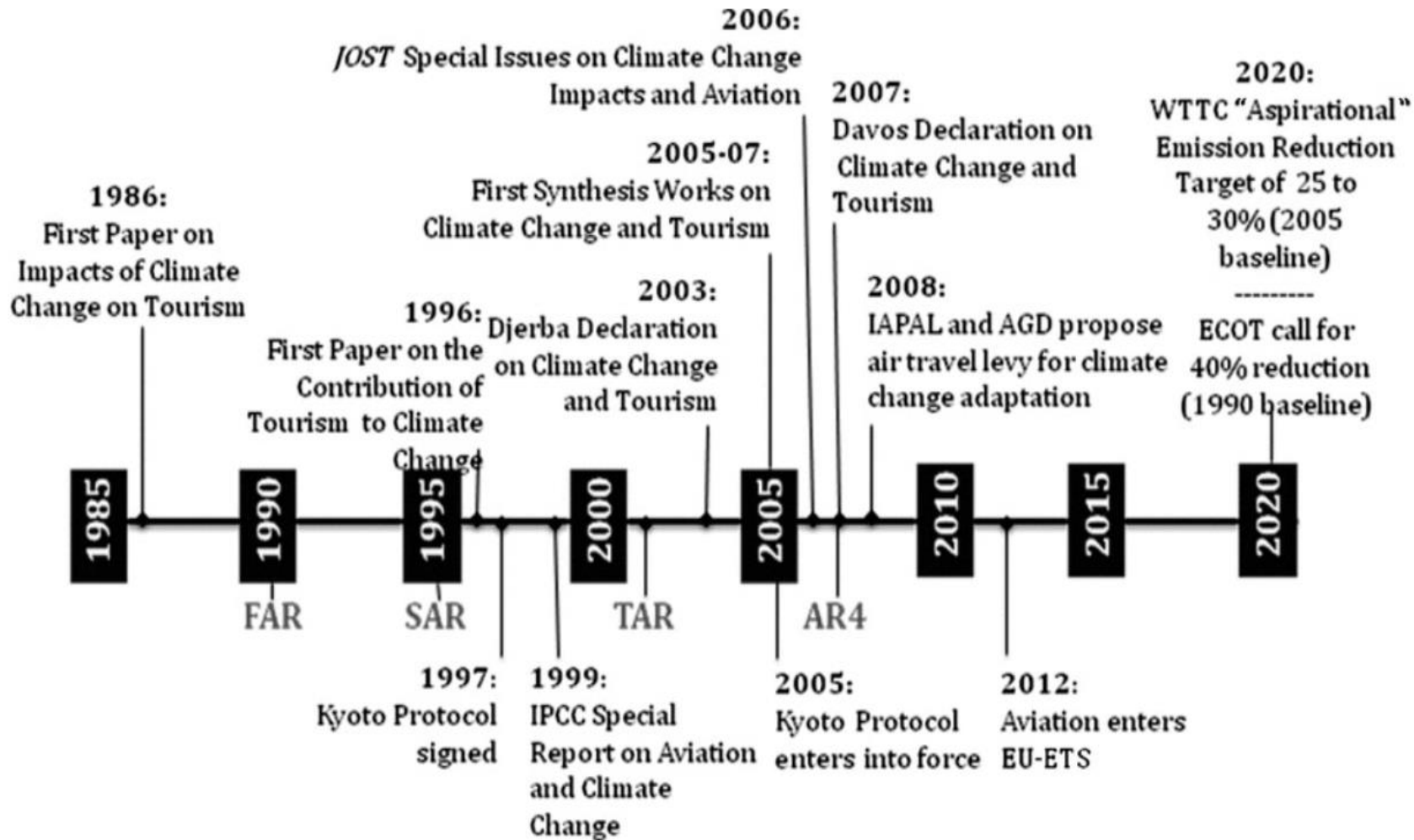

(2) 30 de ani de negocieri climatice internaționale – perspectiva istorică

- Momente cheie importante în evoluția negocierilor climatice:
  - **Convenția-Cadru privind Schimbările Climatice** din 1992 - Framework Convention on Climate Change
  - **Protocol de la Kyoto** din 1997
  - **Acordul de la Paris** din 2015
  - **COP26** din 2021(Glasgow)
  - **COP27** din 2022 (Sharm el-Sheik)
- https://www.youtube.com/watch?v=B11kASPfYxY&ab_channel=CICEROklima
- https://www.youtube.com/watch?v=aYNN7OoTUhk&ab_channel=ChoicesProgram

= Second Assessment Report of IPCC, TAR = Third Assessment Report of IPCC, AR4 = Fourth Assessment Report of IPCC.

Începuturile negocierilor climatice:

De la sfârșitul anilor 1980 până la adoptarea Convenției-Cadru a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice (UNFCCC), Uniunea Europeană, condusă în principal de națiuni europene mici, a făcut eforturi pentru stabilirea de obiective și calendare obligatorii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES), iar Statele Unite au respins astfel de ținte (Chatterjee & Finger, 1994; Leggett, 2001; Cléménçon, 2010).

Abia după ce democratul Bill Clinton a devenit președinte al SUA în 1992, țara și-a renunțat la opoziția față de obiectivele și calendarele care, după negocieri asidue, au condus la adoptarea **Protocolului de la Kyoto** în 1997.

Protocolul de la Kyoto a angajat :

- țările dezvoltate să reducă în comun gazele cu efect de seră cu cel puțin 5% sub nivelurile din 1990 în perioada de angajament 2008-2012.
- Uniunea Europeană, ca grup, a adoptat o țintă de reducere de 8%,
- Statele Unite ale Americii cu 7%, iar
- țara gazdă, Japonia, o țintă de reducere de 6%.

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Protocolul de la Kyoto:

- https://www.youtube.com/watch?v=DFhuNKNDrLg&ab_channel=simpleshowfoundation

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÁT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Țările în curs de dezvoltare nu au fost obligate să accepte obiective specifice de emisie bazate pe principiul „responsabilităților comune, dar diferențiate” (CBDR) convenit în Declarația de la Rio 1992 (Principiul 8) și UNFCCC (Articolul 4).

Principiul CBDR stipulează că țările dezvoltate, în calitate de cei mai mari emițători de gaze cu efect de seră din punct de vedere istoric, vor face primii pași obligatorii către reducerea emisiilor naționale înainte ca țările în curs de dezvoltare să se aștepte să urmeze exemplul (Agarwal & Narain, 1991; Dubash, 2009).

Protocolul de la Montreal din 1987 privind substanțele care epuizează stratul de ozon stabilește precedentul pentru această abordare.

Se bazează ferm pe ținte și calendare de eliminare treptată și pe o diferențiere între responsabilitatea țărilor dezvoltate și cele în curs de dezvoltare (Benedick, 1991; Wettstadt, 2002).

În mod ironic, Statele Unite au fost cele care au asigurat conducerea în negocierile care au condus la **Protocolul de la Montreal** pentru a elimina treptat substanțele care epuizează stratul de ozon în 1987, marile economii europene rămânând în urmă.

Acceptarea de către Statele Unite a Protocolului de la Kyoto cu obiectivele și calendarul său a venit doar după ce națiunile europene au convenit să permită țărilor să folosească „mecanisme de flexibilitate” pentru a-și reduce emisiile, așa cum este surprins în limbajul pentru „reducerea în comun a emisiilor”.

Mecanismele de flexibilitate includ o serie de compensații de emisii de carbon, de la creditarea capacității de absorbție a CO₂ a pădurilor până la comercializarea drepturilor de emisii între țări. Aceasta a slăbit ideea inițială că țările ar trebui să se angajeze în primul rând în reducerea emisiilor la sursă acasă.

În 2001, Statele Unite s-au îndepărtat totuși de acord după ce George W. Bush a devenit președinte într-una dintre cele mai controversate și înguste victorii electorale din istoria SUA.

Deși Protocolul de la Kyoto a primit în cele din urmă suficiente ratificări pentru a intra în vigoare în 2005, susținătorii cheie anteriori Canada, Australia, Japonia și Rusia au renunțat ulterior și ei, urmând exemplul Statelor Unite (Cléménçon, 2008; 2010).

Cu toate acestea, Uniunea Europeană și-a continuat angajamentul față de Protocolul de la Kyoto și a instituit mecanismul obligatoriu de comercializare a certificatelor de emisii la nivelul UE (Skjærseth & Wettestad, 2008).

Acordul de la Paris: de la ținte și calendare la contribuții determinate la nivel național (NDC):

https://www.youtube.com/watch?v=qfAeoBGS3Ek&t=4s&ab_channel=CICEROklima

Protocolul de la Kyoto a acoperit perioada până în 2012.

Încercările Uniunii Europene de a negocia un al doilea protocol de la Kyoto pentru perioada 2012-2020 s-au oprit în cele din urmă la COP16 de la Copenhaga din 2009 (Cléménçon, 2010).

Noul ales președinte democrat al SUA, Barack Obama, nu a vrut să meargă împotriva Congresului SUA, după ce o nouă impulsie pentru un proiect de lege privind energia și clima tocmai eșuase (Pooley, 2010).

În schimb, Statele Unite au încercat să convingă Uniunea Europeană să renunțe la insistența asupra obiectivelor și calendarelor și să susțină o arhitectură de acord deschisă și flexibilă care să includă toate țările, cel mai important China și India.

Acordul de la Paris a reflectat o evaluare realistă a structurilor de oportunități politice din Statele Unite și a marcat o cale de urmat, în ciuda deficiențelor sale semnificative (Clémençon, 2016; Dimitrov și colab., 2019).

Acesta a definit un marker normativ global critic, acceptând consensul științific conform căruia încălzirea trebuie să rămână sub 1,5°C din perioada preindustrială, pentru a evita criza climatică catastrofală. Lobby-ul eficient al statelor insulare mici și al ONG-urilor poate fi creditat pentru această revizuire în jos a limitei anterioare de 2°C.

Acordul de la Paris este obligatoriu din punct de vedere juridic doar în ceea ce privește procesul evidențiat. Nu conține dispoziții obligatorii din punct de vedere juridic care impun țărilor să întreprindă acțiuni legale interne. Acordul solicită, în schimb, țărilor să prezinte și să actualizeze în mod regulat contribuțiile intenționate determinate la nivel național (INDC), care acum sunt denumite în general NDC.

Re-Evaluarea Acordului de la Paris 2021 și 2022: incrementalism pentru a menține 1,5°C în viață:

Pandemia COVID a determinat amânarea revizuirii pe 5 ani a contribuțiilor determinate la nivel național (NDC) până în 2021, când cea de-a 26-a Conferință ale Părților (COP26) s-a reunit la Glasgow.

Întâlnirea a urmărit să completeze orientărilor tehnice (denumite adesea „Cartul de reguli de la Paris”) necesare pentru implementarea și raportarea NDC-urilor (IISD, 2021; de exemplu, WRI, 2022).

COP27 a avut loc la Sharm-El-Sheik, în noiembrie 2022, și a urmărit să dezbată caracterul adecvat al angajamentelor și găsirea unei căi către NDC-uri mai ambițioase.

Întâlnirile ce au avut loc nu au reușit să găsească o soluție politică privind modul de accelerare a reducerii emisiilor globale, în conformitate cu obiectivul de la Paris, de a rămâne sub 1,5°C.

(3) Evoluția discursului și a politicilor în domeniul climei

Menținerea țintei sub 1,5° Celsius și
alte scopuri pentru 2030

Combustibili fosili

Despăgubiri pentru „pierderi și daune”
din evenimente climatice extreme

Finanțare pe termen lung

Mentținerea țintei sub 1,5° Celsius și alte scopuri pentru 2030:

Limbajul adoptat de COP26 în 2021 abia dacă menține în viață posibilitatea de a preveni încălzirea lumii peste 1,5°C.

După multe controverse, textul adoptat recunoaște „că limitarea încălzirii globale la 1,5°C necesită reduceri rapide, profunde și susținute ale emisiilor globale de gaze cu efect de seră, inclusiv reducerea emisiilor globale de dioxid de carbon cu 45% până în 2030 față de nivelul din 2010 și la zero net. pe la mijlocul secolului, precum și reduceri profunde ale altor gaze cu efect de seră (UNFCCC, 2021a).”

Limbajul adoptat a reprezentat o îmbunătățire critică față de un proiect de text care circulase cu câteva zile mai devreme și care solicitase „limitarea încălzirii globale la 1,5°C până în 2100”. Acest lucru ar fi permis un scenariu în care creșterea temperaturii ar depăși peste 1,5 ° C, atâta timp cât este redusă la 1,5 ° C până la sfârșitul secolului, probabil prin îndepărtarea carbonului din atmosferă.

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Conferința din Egipt din noiembrie 2022 abia a afirmat obiectivul de a menține încălzirea globală la 1,5°C.

Marea dezamăgire a multor țări și grupuri ecologiste a fost lipsa unui limbaj puternic și concret privind intensificarea eforturilor de reducere a emisiilor înainte de 2030, în timp ce studiile arată că obiectivul „menține 1,5°C în viață” se îndepărtează.

La un moment dat în timpul conferinței, un proiect de text părea să fi renunțat la referință.

Uniunea Europeană și multe țări cele mai vulnerabile au dat vina pe țările producătoare de petrol pentru acest lucru și au amenințat că vor pleca în cazul în care se va întoarce înapoi la limbajul adoptat la Glasgow (Kottasová, 2022).

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÁT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

- Pentru prima dată la un COP, emisiile din producția de alimente au devenit o problemă, deși nu au fost luate decizii. Emisiile de la animale reprezintă aproape 1/3 din emisiile globale de metan cauzate de om, un puternic gaz cu efect de seră (Stoll-Kleemann & O'Riordan, 2015).
- Eforturile ONG-urilor de a se concentra pe dieta umană pentru a se îndepărta de carnea și producția de lactate prin adoptarea unei decizii nu au dus nicăieri.
- COP27 s-a concentrat pe dietele vacilor - pentru a le face emisiile mai puțin gazoase.
- Organizațiile de mediu avertizează asupra influenței tot mai mari a lobby-ului fermelor industriale pe fondul unei creșteri puternice a reprezentanților care participă la discuțiile ONU privind clima din Egipt (Lakhani, 2022).
- Producția de alimente „inteligentă climatică” a apărut ca noul cuvânt la modă, industria investind miliarde de dolari în soluții de înaltă tehnologie, cum ar fi robotică, inteligență artificială, produse lactate zero, agricultura de precizie și tehnologii de irigare prin picurare.
- Criticii văd aceste eforturi ca în principal rebranding practicile agricole dăunătoare existente.

Co-funded by
the European Union

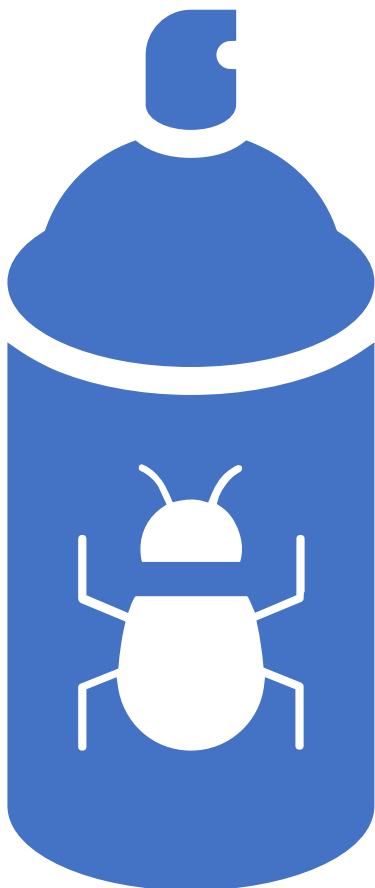
UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Combustibilii fosili:

- Combustibilii fosili continuă să furnizeze peste 80% din energia primară globală, iar cererea globală de energie continuă să crească rapid (IEA, 2021).
- Emisiile globale de CO₂ de la combustibilii fosili și ciment au atins un nou record de 36,6 miliarde de tone de CO₂ în 2022 (GtCO₂) (Friedlingstein et al., 2022).
- Abandonarea cărbunelui, cel mai murdar combustibil fosil, este esențială pentru a rămâne sub 1,5°C la încălzire.
- Organizațiile de mediu și multe guverne pledează de mult timp pentru reducerea subvențiilor pentru combustibilii fosili ca primul pas către o eliminare treptată pe termen lung a combustibililor fosili.
- Dar sprijinul guvernului pentru combustibilii fosili din 51 de țări din întreaga lume aproape s-a dublat la 697 de miliarde de dolari în 2021, de la 362 de miliarde de dolari în 2020 (IEA, 2022). Pe măsură ce prețurile la energie au crescut odată cu revenirea economiei globale, combinată cu criza energetică declanșată de invazia rusă a Ucrainei, țările sunt greu presate să reducă subvențiile care mențin prețurile la energie mai scăzute, în special în țările sărace.

1

Potrivit Agenției Internaționale pentru Energie, 40% din cele 8.500 de centrale electrice pe cărbune existente din lume trebuie să fie închise până în 2030 și nu pot fi construite altele noi, pentru a rămâne în limita de 1,5 °C (IFA, 2021).

2

O bătălie politică principală de la COP26 din 2021 a fost eliminarea treptată a subvențiilor pentru cărbune. O propunere care cere „eliminarea treptată a cărbunelui fără încetare și a subvențiilor ineficiente pentru combustibili fosili” a fost schimbată în „reducerea treptată” în ultima oră a plenului Conferinței, din cauza opoziției Chinei și Indiei.

3

Din punct de vedere al negocierilor și având în vedere performanța slabă a țărilor bogate în ceea ce privește finanțarea pentru schimbările climatice și propria lor relație de dragoste îndelungată cu cărbunele, reținerea cărbunelui este una dintre puținele monede de schimb rămase țărilor în curs de dezvoltare.

4

Decizia COP de la Glasgow este prima care menționează subvențiile pentru combustibili fosili pe nume și o serie de țări, inclusiv Statele Unite, s-au angajat să elimine treptat cărbunele (Depledge et al., 2022). Eliminarea treptată a cărbunelui este un proiect societal complicat în multe țări, care pune adesea în față justiția ecologică și activiștii pentru drepturile sociale și ale muncii (Kalt, 2021).

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Despăgubiri pentru „pierderi și daune” din evenimente climatice extreme:

Descoperirea principală la COP27 din 2022 a fost acordul de a înființa un fond de „pierderi și daune” care să fie finanțat prin contribuții din partea țărilor dezvoltate.

Un astfel de mecanism de finanțare dedicat a fost căutat de multă vreme de către statele insulare mici și țările cel mai puțin dezvoltate, care suferă în mod disproporționat de impactul evenimentelor climatice extreme pentru care nu au nicio responsabilitate.

Inundațiile catastrofale din Pakistan din vara anului 2022 au fost o mărturie dramatică a vulnerabilității țărilor sărace la intensitatea crescută a fenomenelor meteorologice extreme alimentate de încălzirea globală.

Inițiativa de a înființa un fond dedicat „pierderilor și daunelor”, separat de alte finanțări pentru schimbările climatice, a câștigat acțiune atunci când Uniunea Europeană a decis să meargă de principiu cu ideea, iar Statele Unite, în cele din urmă, au renunțat la opoziția sub presiunea puternică din partea țărilor cel mai puțin dezvoltate. și organizațiile societății civile (Plumer et al., 2022).

Națiunile bogate s-au opus până acum cererii temându-se de expunerea la datorii financiare nelimitate.

Întrebări cheie mai trebuie să fie convenite în viitoarele reuniuni privind schimbările climatice:

Ce evenimente de pierdere și daune trebuie considerate legate de schimbările climatice?

Cine ar trebui să fie eligibil pentru finanțare de compensare ?

Cine ar trebui să plătească în fond?

Finanțare pe termen lung:

Compensarea financiară în contextul negocierilor internaționale privind schimbările climatice este cheia pentru o împărțire mai echitabilă și mai echitabilă a sarcinilor între țările care au responsabilități istorice foarte diferite pentru concentrațiile de gaze cu efect de seră din atmosferă și capacități socio-economice foarte diferite de a face față căderii.

Dar țările rămân departe de chestiunea a ceea ce constituie „echitabil și echitabil” în contextul unui contract social global care ar putea governa distribuția bugetului de carbon rămas sub 1,5°C (UNEP, 2022a).

În plus, multe țări donatoare au probleme serioase în a găsi chiar și sumele pe care guvernele lor le-au promis.

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Susținătorii justiției climatice au evidențiat de multă vreme modul în care țările dezvoltate nu au rămas mult în compensație financiară, având în vedere că cei mai bogați 1% din lume produc dublul emisiilor de carbon combinate ale celor mai sărace 50% (Newell, 2022).

Doar cei mai bogați 5% – așa-numita „elite a poluatorului” – au contribuit cu 37% la creșterea emisiilor între 1990 și 2015.

Deși mai puțin de 4% din emisiile globale de carbon provin din Africa, continentul a suferit unele dintre cele mai dure efecte ale climei în schimbare, cu creșteri ale temperaturii mai rapide decât de obicei.

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeș-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

Finanțarea a fost în centrul negocierilor privind clima încă de la început. Fondul Global pentru Mediu (GEF) a fost lansat în 1991 ca primul mecanism de finanțare pentru a oferi finanțare în sprijinul implementării UNFCCC (Clémençon, 2006; 2020).

Dar GEF acoperă alte convenții globale de mediu, biodiversitatea printre ele, iar finanțarea climatică de-a lungul anilor s-a ridicat la 300-500 de milioane de dolari anual pentru toate țările în curs de dezvoltare.

În 2014, a fost înființat un Fond verde pentru climă (GCF), care răspunde unei cereri de lungă durată din partea țărilor în curs de dezvoltare, care criticaseră mult timp GEF dominată de donatori și subfinanțată.

Fondul Verde pentru Climă are astăzi angajamente financiare de 11,4 miliarde USD pentru perioada 2024-2027 (GCF, 2023).

Finanțarea pentru climă are trei componente:

- finanțare pentru atenuare,
- adaptare
- pierderi și daune.

Cele mai multe finanțări pentru climă puse la dispoziție prin canale multilaterale până acum au fost pentru atenuare, adică pentru reducerea sau evitarea gazelor cu efect de seră.

Cu toate acestea, pentru țările în curs de dezvoltare și în special pentru statele insulare mai puțin dezvoltate și micile, adaptarea la o lume care se încălzește este o prioritate existențială.

Un mic fond de adaptare a fost creat în 2010, iar băncile multilaterale au promis să promoveze proiecte menite să facă țările mai rezistente la schimbările climatice.

Dar marea majoritate a finanțării care este urmărită se îndreaptă către activități de atenuare - adaptarea a reprezentat doar 0,1% din fluxurile private

(4) Viitorul negocierilor climatice internaționale:

01

Statele Unite și China reprezintă împreună 43% din emisiile globale, comparativ cu doar 11% în Uniunea Europeană (Climate Policy Tracker, 2023).

02

Prin urmare, ceea ce fac aceste două țări contează în mod disproporționat.

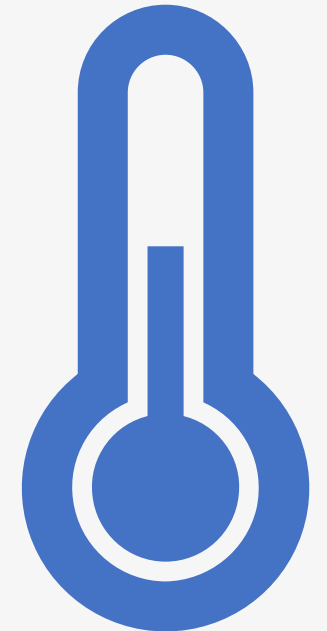
03

Ambele se îndreaptă în direcția corectă, dar niciunul nu conduce în stabilirea de obiective ambițioase de reducere a emisiilor și niciunul nu s-a angajat să reducă drastic emisiile până în 2030 și să reducă emisiile nete până în 2050 necesare pentru a rămâne sub 1,5 °C.

Statele Unite

https://www.youtube.com/watch?v=PyqChuoIrKo&ab_channel=CFREducation

- Poartă cea mai mare responsabilitate pentru emisiile istorice de CO₂, cu aproximativ 20% din total, și continuă să aibă una dintre cele mai mari emisii pe cap de locuitor din orice țară, de trei ori mai mare decât cea a UE și de două ori față de cea a Chinei puternic dependentă de cărbune. (Carbon Brief, 2021).
- Are o lungă istorie de eșec în a-și asuma conducerea în politica climatică, având în vedere contextul politic intern ostil și polarizat.
- Într-un moment important, Congresul SUA, pe 16 august 2022, a adoptat primul proiect de lege care oferă sume mari de finanțare – 370 de miliarde de dolari – pentru combaterea emisiilor de gaze cu efect de seră (Paris et al., 2022).
- Legea de reducere a inflației a fost adoptată cu un vot pur partizan și într-o formă mult redusă. Se concentrează pe crearea de stimulente fiscale pentru tehnologiile regenerabile, în special pentru stimularea vânzărilor de mașini electrice fabricate pe plan intern și include sprijin pentru dezvoltarea tehnologiei de captare a carbonului și extinderea energiei nucleare, printre altele. Într-o concesie politică pentru aprobarea proiectului de lege, acesta oferă, de asemenea, beneficii industriei combustibililor fosili. Din cauza subvențiilor care denaturează comerțul care favorizează industria americană în detrimentul concurenței străine, aceasta a stârnit îngrijorări în rândul partenerilor comerciali.

China:

Emisiile Chinei au crescut rapid de la începutul anilor 2000 și au ajuns de aproximativ 3 ori mai mari decât cele ale Statelor Unite în ansamblu, chiar dacă doar aproximativ 50% din Statele Unite în termeni pe cap de locuitor.

China a făcut pași importanți pentru a-și atenua emisiile în ultimii ani, deoarece își recunoaște propria vulnerabilitate mare la schimbările climatice (Finamore, 2022).

Pentru Acordul de la Paris din 2015, țara s-a angajat să își atingă nivelul maxim al emisiilor până în 2030.

În 2020, președintele Xi Jinping a promis neutralitatea carbonului până în 2060. În 2021, el a promis că, China va înceta construirea de centrale electrice pe cărbune în străinătate (Climate Policy Tracker, 2023).

Dar, deși capacitatea instalată de energie solară și eoliană a Chinei reprezintă acum 35-40% din totalul global și crește rapid, țara continuă, de asemenea, să extindă utilizarea cărbunelui.

Co-funded by
the European Union

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

Universitatea Babeş-Bolyai
FACULTATEA DE
STUDII EUROPENE

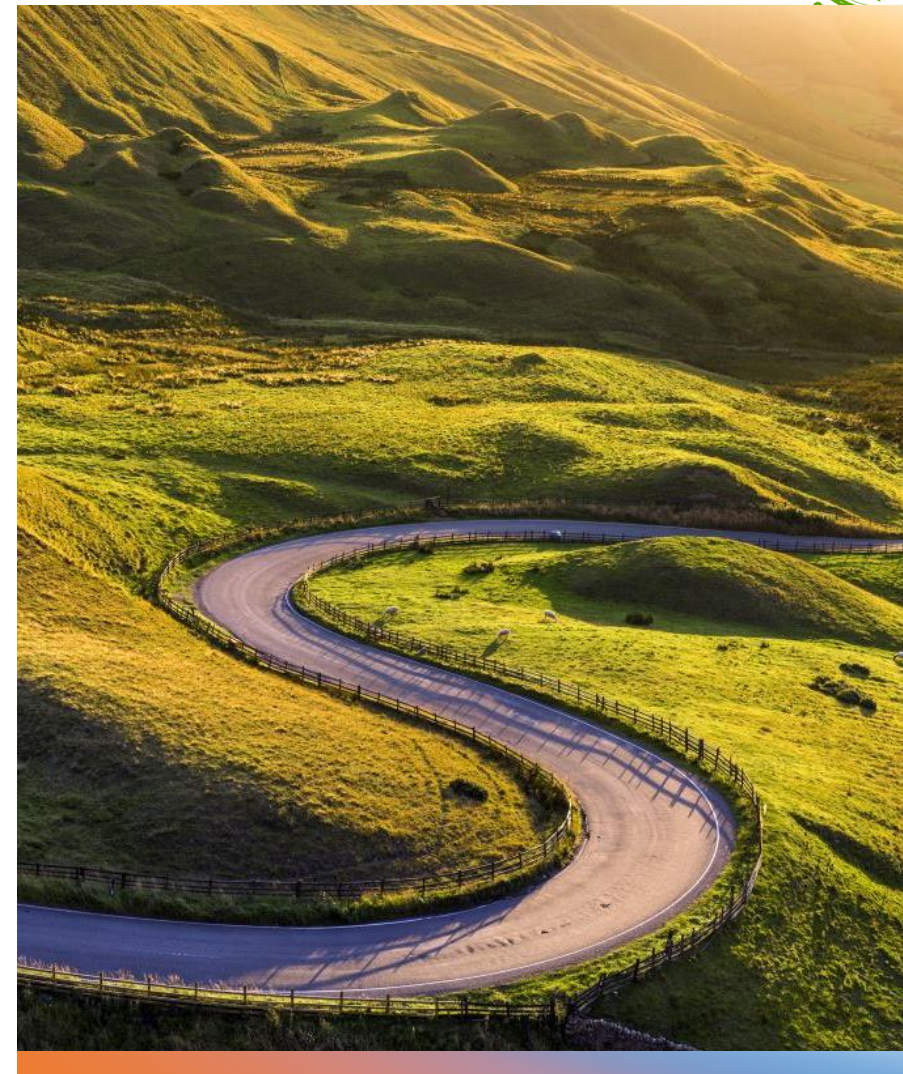
China a fost din ce în ce mai supusă presiunii nu doar din partea țărilor dezvoltate, ci și a țărilor cel mai puțin dezvoltate și a statelor insulare mici pentru refuzul său de a sprijini obiective globale concrete de reducere a emisiilor pentru 2030, în conformitate cu obiectivele Parisului de 1,5°C.

China a fost acuzată că a înrolat un număr de țări africane cel mai puțin dezvoltate să se opună unui astfel de limbaj cu amenințări voalate de a reține finanțarea infrastructurii (Kottasová et al., 2022).

Dezbaterea cu privire la cât de agresiv ar trebui să reducă China utilizarea cărbunelui s-a desfășurat, totuși, și la nivel național, între oamenii de știință chinezi și consilierii politici care doresc limite mai stricte de emisii și provincii puternice și grupuri industriale care nu o fac (Finamore, 2022).

- Dialogul SUA-China rămâne cea mai importantă cale diplomatică în contextul negocierilor climatice.
- Diplomația americană a jucat un rol semnificativ în acordul Chinei de a semna Protocolul de la Kigali în 2016 pentru a reduce HFC, o substanță care epuizează stratul de ozon care intră sub incidența Protocolului de la Montreal, dar are un rol și mai puternic ca gaz cu efect de seră.
- În mod similar, conferința de la Glasgow a văzut un acord secundar între un număr de țări intermediat de Statele Unite și Uniunea Europeană privind reducerea emisiilor de metan cu 30% până în 2030 – cel mai puternic gaz cu efect de seră (Depledge et al., 2022).

Uniunea Europeană:

Cele mai ambițioase ținte de reducere a emisiilor legate de măsurile politice obligatorii din punct de vedere juridic – comparativ vorbind – continuă să provină din țările europene, unde există de mult un consens larg societal pentru a aborda criza climatică și un sistem politic reprezentativ proporțional relativ susținător

Întemeiate în luptele anterioare împotriva poluării aerului și a ploilor acide și de mult timp supuse unei dependențe ridicate de sursele străine de energie, aceasta se află într-o poziție mai bună decât majoritatea altor țări pentru a trece prin pașii politici necesari în conformitate cu o decarbonizare rapidă.

Războiul din Ucraina a adus țările mai recalcitrante, dependente de cărbune din Europa de Est, Polonia și Ungaria, mai în concordanță cu grupul progresist climatic al țărilor din nord.

In timp ce relația SUA-China este cheia reducerii gazelor cu efect de seră, Uniunea Europeană (și Regatul Unit, acum în afara Uniunii Europene) este cea care a stabilit din punct de vedere istoric ritmul pentru acțiunile climatice între națiuni.

Uniunea Europeană și-a depășit obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilit în Protocolul de la Kyoto pentru 2020 și a prezentat un plan de reducere în continuare a emisiilor cu cel puțin 55% până în 2030 și de a deveni primul continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050.

Acest lucru a devenit posibil după ce Polonia a primit garanții financiare pentru reducerea dependenței sale de cărbune (Comisia UE, 2023).

Un Plan Industrial al Pactului Verde European propus de președintele Comisiei Europene, Ursula von der Leyen în ianuarie 2023, este conceput pentru a spori competitivitatea industriei europene cu zero net prin simplificarea reglementărilor, accelerarea accesului la finanțare, îmbunătățirea competențelor și construirea de lanțuri de aprovizionare „rezistente” prin intermediul noi oferte comerciale.

Propunerea ar pune la dispoziție 250 de miliarde de euro (272 de miliarde de dolari) din fondurile UE existente pentru ecologizarea industriei (Blenkinsop, 2023).

Concluzii:

- Criza climatică este în desfășurare.
- Lumea resimte deja efectele unei încălziri de 1°C în perioada preindustrială, iar schimbările ulterioare sunt acum inevitabile, inclusiv creșterea nivelului mării până în 2100 și valuri de căldură și inundații mai frecvente și mai intense. evenimente (IPCC, 2021).
- Acesta este prețul pentru două decenii de întârziere din cauza negării climatice, a încrederii nefondate în mecanismele bazate pe piață și a exploatării nerușinate a eșecului politicii de către o industrie a combustibililor fosili care a făcut profituri de trilioane de dolari în timp ce milioane de oameni din întreaga lume plătesc.
- Negocierile multilaterale privind clima nu au reușit să răspundă acestor probleme până acum, în mod decisiv, iar relevanța lor este în scădere.

Speranța acum nu este pentru o descoperire în negocierile climatice, ci mai degrabă că multe tendințe care nu sunt direct legate de negocierile internaționale privind clima încep să indice direcția corectă.

Concluzia este că țările nu pot aștepta ca în următorii ani să apară un acord global privind clima.

Este imperativ ca națiunile cu constelații socio-politice și economice favorabile și sprijin public pe scară largă să construiască și să consolideze aceste tendințe pozitive, independent de un impas la nivel internațional.

Orice progres care poate fi atins la nivel internațional va depinde de leadership și de cluburile puternice de acțiune climatică.